

Lázár Ervin: Író úr számítógépe

2009 június 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Éppen rólad szeretnék írni, kedvesem. De nem nagyon tudok. Nem tudom összekapni magam. Pedig a billentyűid pusztán érintése is jó érzést okoz; jaj, ha én még egyszer írni tudnék! Akár lúdtollal, akár veled, ujjé, de jó volna.

De minden hiába, láthatod, nem és nem, ha így folytatom, a betűket is elfelejtem, szegény Halmi tanító bácsi

hiába vesződött velem a sárszentlőrinci evangélikus elemi iskolában. Beírta az első osztályos értesítőmben: „Olvasásból felt?nően halad.” De még mennyire, hogy felt?nően, hiszen anyám már iskolabjárás előtt megtanított olvasni. Írni azonban Halmai tanító úrtól tanultam. Rő – megráztuk a mellünkön az inget, nő – köröztünk a mutatóujjunkkal a fülünk körül, dö – ököllet a levegőbe csaptunk, cö – behajlított mutatóujjal hívogattuk a cicát. Olvasás tornával egybekötve. Úr ír. Ez volt az első mondat. Mártogatós tollal írtunk – természetesen a 363-assal, a vágott vég? tilos volt az iskolában. Hopp, mekkora paca! A pacára csak egy orvosság volt, azon melegében lenyaltad a füzetéről. A tinta kemény, fémes íze.

Itt kezdtük, a mártogatós tollnál, és a modern ember fölényével néztünk a palatáblára. Az éppen akkor ment ki a divatból. És most itt tartunk a számítógépnél. Közben volt töltőceruza, tintenkuli – tetszenek rá emlékezni, egy olyan töltőtoll, amely egy picinyke csőben végződött, ha a csövet a papírra helyezte az ember, egyben egy kis zárószervezetet is megmozdított, folyt a szerkentyűből a tinta, lehetett vele írni, ha fölemelte a papírról, m?ködésbe lépett a zár, a tintafolyam megs?nt. Aztán a rendes töltőtoll, majd a mozdonynagy Underwood és a finom Continental táskagép, a golyóstoll, az elektromos írógép, te jó ég, miket tudott, a sor végén önmagától visszafutott a kocsi, csipogva figyelmeztetett, bet?típust lehetett benne cserélni, és akkor mindent betetőzve, (vajon betetőzve? hol van az még?!) itt ez a számítógép. Tessék mondani, nem sok ez egy kicsit egyetlenke életre méretezve? A mártogatós tolltól a számítógépig. Írni persze egyforma nehéz mindegyikkel, ezt állíthatom. Ha tudtam volna, hogy mibe kever engem Halmai tanító úr ezzel az írástanítással, bizonyára ezerszer meggondolom, hogy körözök a fülem körül és cicát hívogassak. Mos tmár persze mindegy. Itt ülök a képernyő előtt, villog a kurzor. Dolgozz! – azt mondja – én minden feltételt megteremték neked. Tényleg. Van benne valami sürgető. A bekapcsolt számítógép szemrehányóan siseg, a lusta író behúzza a nyakát. És védekezik. Eszébe jut Móricz Zsigmond, akiről azt állította egyik kritikusa, hogy amikor írógépet kezdett használni, megváltozott a stílusa. Kapkodóbb, sietősebb lett. Akkor milyen stílusváltozást okozhat egy számítógépes szövegszerkesztő program? Amikor szépen befurakodik a tudatod legaljába, hogy nyomkodd csak bátran a billentyűket, hiszen bármikor, bármit kihúzhatsz. Egy mozdulat az egész. A rossz mondat elt?nik, mint a kámfor, sose hallasz többet róla, nem úgy, mint amikor kézzel írtál, vagy írógéppel. Mert akkor ott terebélyesedett a papíron ítéletnapig. Most meg kiemelsz a szövegeből, beemelsz, cserélni fogod a bekezdéseket. Ehhez régen a teljes szöveget le kellett írnod újra. Akár kihagyttál, akár beletoldottál. Most?! Annyit vacakolsz, amennyit akarsz, drámát prózává írhatasz és viszont, kalandozhatsz a szövegben előre-hátra, a nyomtatóig mindenre van lehetőség. Link ez a dolog egy kicsit, nem? Egyszer elromlott a nyomtatóm, és a képernyőről írógéppel kellett lemásolnom a szöveget, mert sürgősen le kellett adni. A munka végén vettem észre, hogy a gépelés megrövidítése végett minden fölöslegeset kihagytam a szövegből. A locskafecske képernyőcikkéből egy szikár, lényegre törő gépirat keletkezett. Csak nem – rémültem meg –, lehet, hogy minden képernyős szövegem hosszabb a kellénél? Mint például ez is. De hogy ezt megállapítsam, valamennyit le kellene írnom írógéppel. Akkor meg miért vettem számítógépet? Nem beszélve az új m?fajról. Ez valami naplóféle, gondolatok, észrevételek gy?jteménye, itt benn, a számítógépben, a magam számára, s ahányszor beleolvasok, bele is írok valamit. A szöveg egyre terjedelmesebb, de nem a végén növekszik, hanem a régebbi mondatok, félbehagyott gondolatok folytatása által a sorok között, hol középen, hol elől. Számítógép nélkül ilyen nem lehetne írni. Egyáltalán számítógép nélkül nagyon nehéz lenne. Bár az igaz, hogy a link írot linkebbé teszi. De szolgáljon mentségére, hogy a fegyelmeztet meg még fegyelmezettebbé. Aki nem hiszi, járjon utána.

Lázár Ervin, Európai Utas

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
